

Formule van 'Kunst op Kamers' in De Rijk blijft een succes

Beeldende kunst

'Kunst op Kamers', za en zo 24/25 mei op 21 locaties in De Rijk, dagelijks 11-17 uur. Toegang op vertoon van de publicatie, verkrijgbaar bij de VVV in het Raadhuis van De Rijk.

Info: www.kunstopakamers.nl

In het Walhuis, de achterraimte van Museum Jan Boon middenin De Rijk, is Eric de Nie net begonnen met de voorbereidingen voor een serie schilderijen die hij het komende week-einde op de tweedaagse manifestatie 'Kunst op Kamers' hoopt te voltooien. De Nie is daarmee de eerste actieve kunstenaar op deze druk bezochte manifestatie. Hij heeft niet veel ervaring met het werken onder het kritisch oog van het publiek, maar hij kijkt er wel naar uit.

Alle andere kunstenaars installeren hun werk kant en klaar op de overige twintig locaties. Dat zijn woonhuizen met een eigenaar die zitkamer, (eet)keuken en/of tuin beschikbaar stelt. Niet iedereen is beeldend werkzaam: er wordt ook theater en dans geboden, poëzie en proza voorgedragen (door J. Bernlef) en

Udo Mathee. FOTO KUNST OP KAMERS

muziek danwel geluid geproduceerd (Hans van Koolwijk, Han Bennink, Guus Janssen, Frances-Marie Uitti). Dat maakt Kunst op Kamers tot zo'n bijzondere gelegenheid: het publiek kan overal van gedachten wisselen, praten met de makers en de huiseigenaren die aanwezig zijn.

Het is de vijfde editie van deze

tweejaarlijkse manifestatie. Tien jaar geleden begonnen Sonja Besselink en haar collega Ronald Steen met Kunst op Kamers. Zij zijn een decennium lang onvermoeid doorgegaan om van dit bijzondere concept een succesformule te maken.

Aanvankelijk werd hen kopieergedrag verweten: de formule leek wel erg veel op de 'Chambres d'amis' (gastenkamers) van Jan Hoet in Gent. Maar in De Rijk ontwikkelde het plan zich in een andere richting. Chambres d'amis was Hoets visie op het door hem beoogde museum dat later als het SMAK (Stedelijk Museum voor Actuele Kunst) werd gerealiseerd. Sonja Besselink had niet de ambitie om een gedroomd museum te verwezenlijken. Ze wil de kunst letterlijk 'aan de man' brengen, waarvoor ze medewerking vraagt van huisbezitter (die even zijn privacy moet prijsgeven) én maker (die zich zelden afvraagt waar het werk terecht komt).

De wisselwerking die tussen kunst en publiek ontstaat, brengt dus ook een reactie teweeg naar degene die zijn woonruimte beschikbaar stelt en de kunstenaar. Om dat scala aan

Een huiskamer met werk van Liesbeth Doornbosch.

FOTO THIJS QUISPTEL

ervaringen aan een zo groot mogelijk aantal kunstenaars en huiseigenaren aan te bieden, heeft de organisatie een aardige mix gemaakt van enkele oude getrouwen en een grote groep nieuwelingen. Het is hun laatste kans om aan Kunst op Kamers deel te nemen: na dit weekeinde stopt de organisatie om hopelijk in

de niet al te verre toekomst voor iets nieuws te zorgen.

Ondertussen is het voor de deelnemers een goede gelegenheid hun werk breed te etaleren. Er doen vier kunstenaars mee die op uiteenlopende manieren met textiel werken, zowel op het gebied van de industriële en theatervormgeving, als

monumentaal en stoftoepassing. Bijna iedereen exposeert binnen, maar Ella Koopman laat zien dat je in een buitenruimte ook een textiellandschap met de prachtigste kleuren kunt bouwen.

Er zijn meer van dit soort bijzondere installaties: Udo Mathee uit het Duitse Coesfeld, heeft het historische Wijnkopershuis volgezet en -gehangen met zijn scheef-en-schotse-huisjes en daarmee onbewust een prachtige reactie gegeven op de schilderijen van Eric de Nie die de scheve ruimte van Museum Jan Boon ter discussie stelt.

En dan is er nog een kunstwerk dat het publiek kan meenemen. Dat is de publicatie, vormgegeven door Irma Boom die haar boek als een huis laat lezen: elke pagina moet bij het betreden van een woning worden opengesneden om het beeld toegankelijk te krijgen.

Bij voorbaat vraagt Kunst op Kamers een actieve participatie. Het dorp De Rijk stond al eerder op de culturele kaart, deze laatste editie van Kunst op Kamers is er nog eens de spannende bevestiging van.

Cees Straus